

Όχι. Ο άγιος είχε μελετήσει καλά όλα τα συναφή προβλήματα. Και στὸ βιβλίο του, Περὶ τῶν εἰτίων τοῦ σχίσματος (4) καθιερώνει ἀρχές, ποὺ σήμερα γιὰ τοὺς διαλόγους είναι καταστατικῆς δίξις. Ας τὶς ιδούμε:

Λέγει ὁ άγιος Νεκτάριος: «Οἱ ὄροι τῆς ἐνώσεως (μεταξὺ Ὀρθοδοξίας καὶ Λατινικῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας) είναι τοιοῦτοι, ὅπερε καθιστῶσι τὴν ζητούμενην ἔνωσιν ἀδύνατον· διότι δὲν ἔχουσι οὐδὲν σημεῖον συναντήσεως, ζητοῦσι δὲ ἐκάτερα (τὰ μέρη) παρὰ τῆς ἔτερας (Ἐκκλησίας), οὔτε πλειόν συντε ἔλατον, τὴν ἄρνησιν ἑαυτῆς, ἄρνησιν τῶν θεμελιώδων ἀρχῶν, ἐφ' ὃν ἐδράζεται ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας».

Ἐμεῖς ζητοῦμε νὰ ἀρνηθοῦν οἱ καθολικοὶ τὸ πρωτεῖο, τὸ ἀλάθητο, τὸ Filioque. Ὅμως ἐπάνω στὰ δόγματα αὐτὰ στηρίζεται ὀλόκληρη ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία. Ἄν τὰ ἀρνηθοῦν, ἀρνοῦνται τὴν Ἐκκλησία τοὺς ἐκ θεμελίων κάτι ποὺ εἶναι γι' αὐτὸὺς ποὺ δύσκολο, ἀν μὴ καὶ ἀδύνατο!

Ομοίως εκεῖνοι ζητοῦν ἀπὸ ἡμᾶς νὰ δεχθοῦμε τὸ πρωτεῖο καὶ τὸ ἀλάθητο. Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς, ἀν τὰ δεσθῶμα εὐτὰ, ἀρνοῦμεθα ἐκ θεμελίων τὴν Ἐκκλησία μαζ, ποὺ στηρίζεται στὴν Συνοδικότητα. Ἄρα καὶ αὐτὸ δεῖνατο νὰ γίνει! Πρὸς τί λοιπὸν ὃ διάλογος.

2. Καὶ προχωρεῖ ὁ ἄγιος σε μία ἀκόμη, καταστατικῆς σπουδαιότητος, διατύπωση. Λέγει:

«Ἐν ὅσῳ τὰ μὲν κύρια αἴτια τοῦ χωρισμοῦ μένωσι τὰ αὐτά, αἱ δὲ Ἐκκλησίαι αντέχουνται τῶν ἑαυτῶν, ἢ ἔνωσις εἶναι ἀδύνατος· ἵνα θεμελιώθῃ ἀντη, πρέπει νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν (δηλ. νὰ ἔχουν τὰ δύο μέρη ἀποδέχθῃ τὶς αὐτὲς θεμελιώδεις ἀρχές): ἄλλως «πᾶς πόνος μάταιος».

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἄγιου ἴσχυνται ad hoc γιὰ τὸν διάλογο μὲ τοὺς Καθολικούς.

Ἄσφαλῶς, τὰ ἴδια ἴσχυνται καὶ γιὰ τὸν διάλογο μὲ τοὺς Ἀντιχαλκηδονίους. Ἄν οἱ Ἀντιχαλκηδονίοι μένουν στὴν Ἐκκλησιαστική τους ταυτότητα, νὰ ἀρνοῦνται τὴν Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνος, δὲν εἶναι «πᾶς πόνος μάταιος»;

3. Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ δημιουργεῖται εὐλογα τὸ ἔρωτημα: «Ἄν οἱ ἔτεροδόξοι ἔμμενον στὴν ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας τους, καὶ συνεπῶς, φαίνεται ὀλοκαθαρά ἀπὸ τὴν ἀρχή, ὅτι «πᾶς πόνος μάταιος», τί λόγο υπάρχειος ἔχουν οἱ διάλογοι καὶ οἱ ἐπικοινωνίες μὲ τοὺς ἔτεροδόξους, αἱρετικοὺς καὶ σχισματικούς;

Ἄσφαλῶς, θὰ ἔπερπε ὁ ἄγιος Νεκτάριος νὰ ἔλεγε: Λάθος. Συγγνώμη, ἀν εἶπα κάπου ἀλλοῦ στὰ βιβλία μου κάτι διαφορετικό. Ὅμως δὲν τὸ λέγει.

Τί λέγει;

Ο ἄγιος Νεκτάριος λέγει: «Ἐστι λίαν πιθανὸν νὰ ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν (ὁ ἔπισκοπος ὁ διαχειριζόμενος τὸν διάλογον) καὶ τὴν ἐξ ἐσφαλμένης περιωπῆς κρίνουσαν δογματικὸν τὶ ζήτημα ἐτερόδοξον ἐκκλησιαν» (5).

Δηλαδὴ ὁ ἄγιος Νεκτάριος λέγει:

«Οσο καὶ ἄν φαίνεται «ἀδύνατον» καὶ «πόνος μάταιος», «ἐστι λίαν πιθανόν». Ἐτοι δὲν ἔκεινάει κάθε ιεραποστολική δραστηριότητα ἐστωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ιεραποστολῆς; Υπάρχει ποτὲ σιγουριά γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα;

Ο διάλογος ἔχει ἓνα σκοπό. Νὰ βοηθήσῃ τὴν ἔτεροδόξη ἡ σχισματικὴ «ἐκκλησία», νὰ καταλάβῃ τὸ λάθος τῆς. Γιατὶ μόνο τότε μπορεῖ, ὑπάρχει πιθανότητα, νὰ ἐπανέλθῃ στὴν Ὀρθοδοξία καὶ στὴν σωτηρία (ἀφοῦ ἡ Ὁρθοδοξὴ Ἐκκλησία είναι ἡ Μία Ἐκκλησία), ὅχι ἔνα ἀτομο μόνο, ἀλλὰ ἔνα σύνολο, μία ὀλόκληρη «Ἐκκλησία».

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπέρτατος στόχος κάθε ποιμαντικῆς: Νὰ ἐλκύσῃ σύνολα. Σύνολα μεγάλα.

Ο στόχος τοῦ ἄγιου Νεκταρίου είναι καθαρὰ ποιμαντικός. Άφορα στὴν σωτηρία. Ο ἔπισκοπος, ἡ Εκκλησία, ἐργάζεται μόνο γιὰ τὴν σωτηρία. Όχι γιὰ τὰ ὄποια σχέδια.

Σύμπερασμα

Ἡ ἐργασία τῶν ἀτόμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας (=τῶν ποιμένων) γιὰ τὴν σωτηρία, εἶναι κατὰ τὸν ἐπόπτη Παῦλο ἔνας πόλεμος. Ανέκαθεν στοὺς πολέμους ἐφέρμοζαν μία τέχνη, ποὺ λέγεται στρατηγική. Ἡ στρατηγικὴ εἶναι μία μεθόδευση ἐνεργειῶν. Ἡ καλὴ μεθόδευση ἐνεργειῶν ἔδωκε σὲ στρατηγοὺς περιφράγματος νίκες. Η κακή, ἔγινε ἀφορμὴ νὰ διαλυθοῦν κοσμοκρατορίες.

Τὸ ίδιο ισχεῖ καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ. Χρειαζόμαστε στρατηγικὴ καλὴ μεθόδευση.

Ο ἄγιος ἀπόστολος Ιωάννης «πλήρης ὡν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονος καὶ τῆς θεολογίας».

Καὶ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ὁ ἀνθρώπος τῆς ἀνέων ὄψων, ὄριών καὶ προϋποθέσεων ὄγαπτης καὶ καλωσύνης, μὲ τὴν σιγουριά τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γνώσης τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Πίστεως, θεωροῦντες χρέοις του νὰ ἔχῃ επικοινωνία μὲ αἱρετικούς καὶ σχισματικούς ποθῶντας καὶ ἐπιδιώκοντας τὴν σωτηρία τους.

Εἶχε σωστὸ κριτήριο. Καὶ σωστὸ μέτρο. Καὶ ἔγινε τύπος Ὁρθοδοξίας καὶ ὄρθοπραξίας.

1. - Βλ. Ἀγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Μάθημα Ποιμαντικῆς, Θεσσαλονίκη 1974 (3), σ. 192, ἀπ' ὃπου καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ παραθέματα.

2. - Βλ. Θεοκλητοῦ μοναχοῦ Διονυσίου. Ο ἄγιος Νεκταρίους Αἰγίνης, σ. 329 κ.ε.

3. - Βλ. Νεκταρίου Κεφαλᾶ, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Τὸ γνῦθι σαντὸν ἦτοι μελέται θρησκευτικαὶ καὶ ἥθικαὶ...» Αἱθῆναι 1962 (2) (Κεφαλαῖον Ζ', παράγραφος 36), σσ. 135-136, ἀπ' ὃπου καὶ τὰ συνέχεια παραθέματα.

4. - Βλ. Ἀγίου Νεκταρίου, Μελέτη ιστορικὴ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ Σχίσματος [...], τόμος Α', Αἱθῆναι 1998 (2), σσ. 28-29, ἀπ' ὃπου καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ παραθέματα.

5. - Βλ. Ἀγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Μάθημα Ποιμαντικῆς, δπ.π., σ. 192

Γιά τὸ μῆνα ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ 2021 & τὸ 12ήμερο		προγραμματίστηκαν:
1/12/2021	ΤΕΤ.	Προφήτου Ναούμ
2/12/2021	ΠΕΜ.	Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου
5/12/2021	ΚΥΡ.	Οσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου
6/12/2021	ΔΕΥΤ.	Νικολάου ἀρχιεπ. Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματ.
12/12/2021	ΚΥΡ.	Συπιρίδωνος Τριμυθοῦν, τοῦ θαυματουργοῦ
15/12/2021	ΤΕΤ.	Ιερομ. Ελευθερίου & Ανθίας μητρός αὐτοῦ
19/12/2021	ΚΥΡ.	Πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως Προφ. Δανιὴλ & 3 παιδῶν
21/12/2021	ΤΡ.	Θεμιστοκλέους μαρτ. Ιουλιανῆς & 500 μαρτ.
24/12/2021	ΠΑΡ.	Εὐγένιας Οσιου. Ὁρθρος,-Μεγ. Ωρες-Θεία Λειτουργία
25/12/2021	ΣΑΒ.	ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
26/12/2021	ΚΥΡ.	Μετά Χριστοῦ γεν. ΣΥΝΑΞΙΣ Υπεραγίας Θεοτόκου
1/1/2022	ΤΕΤ.	ΠΕΡΙΤΟΜΗ τοῦ Χριστοῦ - Βασιλείου τοῦ Μεγ.
3/1/2022	ΠΑΡ.	Προφ. Μαλαχίου Ὁρθρος,-Μεγ. Ωρες-Θεία Λειτουργία
5/1/2022	ΚΥΡ.	Θεοπέμπτου & Θεωνᾶ τῶν μαρτ.
6/1/2022	ΔΕΥΤ.	ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

ΙΕΡΑ ΕΞΩΜΟΛΟΓΗΣΗ

Έξομολόγηση γίνεται: Μόνο ὅταν μετά ἀπὸ τηλεφωνική συνεννόηση μὲ τὸν ἐφημέριο καθοριστεῖ συγκεκριμένη μέρα καὶ ώρα. τηλ. 6934603304

«Σημείωση»

Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & ἄλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας.

Όσοι επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΙΣΜΑΤΩΝ

(Εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελετίου, Οκτώβριο 1996)

Τὸ θέμα τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς μὴ ὄρθοδόξους, μὲ τοὺς αἱρετικοὺς καὶ τοὺς σχισματικούς, εἶναι σήμερα ἔνα ἀπὸ τὰ μείζονα θέματα τῆς Ἐκκλησίας. Μερικοὶ καλλιεργοῦν μία ἐντονη διυποτιστία γιὰ τὸ κάθε τὶ, που ἔχει σχέση μὲ τέτοιου εἰδούς επικοινωνίες. Τὶς θεωροῦν προδοσία. Καὶ ἀπαιτοῦν τὴν πλήρη διακοπὴ τους. Αλλοὶ τὶς θεωροῦν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ζήτημα γνησιότητας. Τάσεις πολωτικές ἀναπτύσσονται. Βαρειές κατηγορίες ἐκτοξεύονται. Καὶ όλοι ζητοῦν νὰ τεκμηριώσουν τὴν ὄρθοτητα τῶν ἀπόψεων τους, μὲ παραπομπὲς στὴν πράξη καὶ στὶς θεολογικὲς θέσεις τῶν ἄγιων.

Ο ἄγιος Νεκτάριος, σὰν τέκνο του 20οῦ αιώνα, σοφὸς θεολόγος, θεοχαρίτως θαυματουργές, έχει γενική ἀπόδοση, ἀπὸ δύσις. Πλῶς τὶς ἔβλεπε τὶς σχέσεις μὲ τοὺς αἱρετικούς; Τί ἔλεγε γι αὐτές; Ας ιδούμε.

Α' Έπιτρέπεται νὰ ἔχῃ ἡ Ἐκκλησία μας σχέσεις μὲ ἔτεροδόξους; Πότε; Υπὸ ποιες περιστάσεις; Κάποιοι δίνουν τὴν ἀπάντηση: Μόνο, ὅταν προσέρχωνται ἐν μετανοίᾳ. Όταν δὲν προσέρχωνται ἐν μετανοίᾳ, ὅταν δὲν στρέφωνται πρὸ την Ὁρθοδοξή Εκκλησία μας, σὰν τὴν μία ἀγία, ποία πρέπει νὰ είναι ἡ συμπεριφορά μας πρὸς αὐτούς; Μία όμολογία; Αρκεῖ; Αρκεῖ νὰ τὴν δώσωμε; Καὶ ξεμπλέξαμε;

Ποιά εἶναι ἡ τοποθέτηση του ἄγιου Νεκταρίου ἐπάνω στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ;

1. Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ὁ ἄγιος Νεκτάριος δὲν μᾶς ἀπαντᾷ μὲ μία συστηματικὴ διαπραγμάτευση τοῦ θέματος. Στὶς ημέρες του δὲν εἶχε ἀκόμη δημιουργηθῆ ἡ λεγόμενη οἰκουμενική κίνηση. Η προβληματικὴ της ήταν ἀγνωστή. Δὲν εἶχε ἀκόμη εμφανισθῆ ἡ πολωτική τάση, ποὺ παρατηρεῖται σήμερα, μεταξὺ «οἰκουμενιστῶν» καὶ «ἀντιοικουμενιστῶν». Ο ἄγιος μιλάει παρεμπιπόντως γιὰ τὸ θέμα αὐτό. Στὸ βιβλίο του Ποιμαντική (1), πῶς ἀπαντᾷ;

